

Univerzita Karlova v Praze
Ústav pro dějiny umění FFUK
Praha 2013

Mariana Placáková: Igor Korpaczewski
Bakalářská práce

Studentka si zvolila pro svoji práci monografické téma, hned v úvodu ale upřesňuje, že jejím záměrem je spíše vymezit tématické okruhy autorovy tvorby a konfrontovat Korpaczewského ideové zakotvení s myšlenkami Emmanuela Lévinase.

Práce sestává z jedenácti kapitol, přidán je autorský text Korpaczewského, biografická a bibliografická data a přehled výstavní činnosti autora. Placáková uvádí, že k napsání práce ji přivedl nejen zájem o tento typ tvorby, ale i skutečnost, že žádná monografie o autorovi dosud nevyšla.

K tvorbě přistupuje s velkou vnímavostí, věnuje hodně prostoru popisům a interpretaci (doslovením) příběhů některých z Korpaczewského prací. Využívá celou šíři literatury o autorovi a tři rozhovory, které s ním sama vedla. Vymezuje se vůči postojům manželů Ševčíkových, jejichž tezi o ztrátě autentičnosti v současné malbě nesdílí.

Práce je napsána velmi zodpovědně a stylisticky dobře, domnívám se ale, že by autorka mohla být v dointerpretování Korpaczewského obrazů alespoň trochu zdrženlivější. Desátá kapitola, v níž se soustřeďuje hlavně na myšlenky Lévinase, svědčí o porozumění Marianny Placákové Lévinasovu konceptu setkání s druhým. Vzhledem k výrazné distanci od tezí Jany a Jiřího Ševčíkových bych zároveň ráda upozornila, že oni sami využili tentýž filozofický zdroj velmi účelně k interpretaci díla Květy a Jitky Válových. V případě Korpaczewského je škoda, že bakalářská práce Placákové nemá přílohu, a čtenář tak nemá možnost pokusit se posoudit, do jaké míry zamýšlená paralela skutečně odpovídá realitě.

Práci Marianny Placákové ovšem jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Doc.PhDr. Marie Klimešová Ph.D.

8. září 2013